

Katarzyna Bojarska

Fotografia a archiwum psychoanalityczne

Z inspiracji dwiema książkami: Ulrich Baer *Spectral Evidence. The Photography of Trauma* (2002) oraz Mary Bergstein *Mirrors of Memory. Freud, Photography and the History of Art* (2010) wypływa moja refleksja nad powikłanymi relacjami psychoanalizy i fotografii zarówno u początków ich obu, jak współcześnie. Kontekst, który mnie interesuje nie dotyczy praktyki analitycznej, ale tego, w jaki sposób fotografia umożliwiła ukształtowanie się psychoanalitycznej refleksji teoretycznej: wpłynęła na jej metaforykę, figury stylistyczne, ale także poszczególne pojęcia czy koncepcje. Postaram się wskazać, w jakim sensie i stopniu fotografia wpłynęła na poznawczy model proponowany przez psychoanalizę (głównie w wydaniu Freudowskim) Interesować mnie będzie zatem fotografia jako materiał i model dla marzeń sennych, jako pobudzenie dla pamięci mimowolnej, wreszcie jako metafora funkcjonowania psychiki. Istotne będzie także przyjrzenie się możliwym krytycznym zastosowaniom psychoanalitycznego instrumentarium pojęciowego do analizy fotografii artystycznej współcześnie.